

ogfaa, at det paa en Maade vil gaa bort af sig selv, thi det er til at antage, at der her i Thinget vil komme faa mange forskjellige Opfattelser frem med Hensyn til denne Sag, at det vil blive nødvendigt at undergive den en Prøvelse i et Udvalg, og da vel denne Rigsdags-session ogsaa engang vil faae en Ende, er det mindre sandsynligt, at Sagen, som den foreligger nu, kan blive færdig i denne Session. Under den Opfattelse, jeg saaledes har af Sagens Stilling, kan jeg ikke finde mig foranlediget til for Diebliffet at gaae nærmere ind paa, hvilke Forandringer jeg med Hensyn til enkelte Punkter kunde anfæe for tjenlige og hensigtsmæssige, men saafremt Sagen skulde blive fremmet hyderligere til følgende Behandlinger, forbeholder jeg mig i faa Henseende at fremsætte de forskjellige Forslag, hvortil jeg maatte finde Anledning.

S. Sager: Jeg ønskede, forinden Forhandlingen gaaer videre, at stille et bestemt Spørgsmaal til den høitærede Justitsminister om, hvorledes hans Stilling til denne Sag for Diebliffet er; det er netop i Henhold til, hvad der er udtalt af den sidste ærede Taler, at jeg ønsker at gjøre det. Det maa jo være klart for Enhver, at Lovforslaget, som det foreligger, med sin Inddeling i Høiestretsagførere, Overretsagførere og Underretsagførere, og alle Betingelserne for Afgangen til at blive Sagfører, samt Benyttelsen af Fuldmagt osv., vil være aldeles ubrugeligt, naar Reformen i Retspleien er bleven gennemført. Det er erkjendt fra alle Sider; alle de Medlemmer af det andet Thing, der have udtalt sig om Sagen, have erkjendt, at denne Ordning kun kan være midlertidig, og dette er ogsaa gjort gjældende af den ærede sidste Taler. Men naar Sagen staaer saaledes, naar den, som det ærede Medlem for et Diebliff siden bemærkede, vil frembyde forskellige Vansteligheder netop med Hensyn til Overgangen til en forandret Retspleie, naar der, hvis den gaaer igjennem, vil reise sig en stor Deel Sagførere omkring i Landet, som aldeles ikke ville passe ind under den nye Ordning, da er det et Spørgsmaal, om ikke den høitærede Justitsminister vil finde det rigtigt paa Sagens nuværende Trin, efter Alt,

hvad der foreligger, at tage dette Lovforslag tilbage. Det er jo aabenbart, at der ikke vil afstedkommes nogensteds Vansteligheid derved. Det staaer jo i den høitærede Ministers Magt i den Mellemtid, der kan blive, den være kort eller lang — jeg haaber, at den vil blive kort, jeg haaber, at den høitærede Justitsminister vil tage sig af Retspleiens Omordning med Energi — ved Ansættelse af Sagførere paa de forskellige Steder i Landet og ogsaa ved Undværelsen af Sagførere ved Overretterne og Høiestret at udfylde de Huller, som der kan være Spørgsmaal om at udfylde, saaledes at man ikke nogetsteds vil føle nogen Ulempe ved, at denne Lov ikke kommer igjennem. Det er derfor min Bøn til den høitærede Justitsminister, at han vil tage Lovforslaget tilbage, i alt Fald vil jeg stille det Spørgsmaal til ham, om ikke hans Stilling er bleven forandret derved, at han, siden han fremlagde det, har nedsat en Commission for at udarbejde et Forslag om Retspleiens Omordning. Jeg troer, at det kunde være ønskeligt, om den høitærede Minister, inden Forhandlingerne gaae videre, vilde besvare dette Spørgsmaal.

Justitsministeren: Siden jeg saaledes bliver udtryffeligt opfordret, skal jeg ikke vægre mig ved at give mit Svar. Jeg finder ikke Anledning til at tage Lovforslaget tilbage; noget Andet er, at det naturligtvis ikke kunde falde mig ind at ville ønske Rigsdagens Samling forlænget af Hensyn til dette Lovforslag, men jeg finder aldeles ingen Grund til at tage det tilbage paa dette Standpunkt. Jeg har den samme Tro som den ærede første Taler (Rimestad), nemlig, at det er Alvor ogsaa med Commissionen, ligesom jeg kan forsikre, at det var et alvorligt Skridt, jeg gjorde, da jeg tilraadede Hans Majestet at nedsætte en Commission til at tage Spørgsmaalet om Omordningen ikke blot af den criminelle, men ogsaa af den civile Retspleie under Overveielse; men jeg har ingen Garanti for, at dette i den allernærmeste Tid vil føre til en Omorganisation. Man kan have Tro dertil og Haab derom, men Visshed derfor har man ikke, og naar Lovforslaget, saaledes som den ærede første Taler udtalte, snarere vil bringe